

bo okrevala. Pa so se ji začeli napadi zopet in jim je slednjič podlegla. Prva je bila deležna velikega mrtvaškega zvonjenja. Njeno pri-ljubljenost je spricala velika udeležba pri po-grebu. Naj ji sveti večna luč! — Težko zgubo je utrpel tukajšnji, že itak skrčeni cerkveni zbor. Zapustila ga je Frančiška Zmrzla, ki je skozi šest let poviševala službo božjo s svojim milim sopranom. Na svoj rojstni dan se je poročila z Valentinom Rizmal, kmetom v Grajskivasi. Bilo srečno! — Dne 16. novembra bomo začeli jubilejno tridnevnik. Vodio jo bo pridigar in cerkveni skladatelj preč. gospod misijonar Alojzij Mav. Le pridno prihajajte, domačini in sosedje! Tako! Za danes dosti!

Brežice. V nedeljo, dne 27. oktobra se je na-potil Franc Golobič, sin posestnika iz Moste-ca pri Brežicah, s svojim znancom Slavkom Turšič iz Zagreba, da nakupita nekaj telet kakor že večkrat preje. Zvečer sta se vračala z voznikom Lapuhom iz Čateža, ki je vozil teleta. Med potjo so se oglasili tudi v gostilni Gabrič pri Brežicah in spili nekaj vina. V go-stilni se je nahajal tudi Franc Bratanič, sin posestnice iz Bukošeka, ki je bil precej vinjen in ni dal gostom miru. Tudi nad Golobiča se je spravil, češ, da ga je enkrat natepel, ko sta še v šolo hodila skupaj. Kmalu nato so odšli iz gostilne, da se odpeljejo domov. Bratanič je stopil za njimi iz gostilne ter napadel Go-lobiča z nožem po glavi in ga nevarno ranil, nato pa zbežal. Ranjenega Golobiča sta Lapuh in Slavko Turšič prepeljala v brežiško bolnico.

Družinska pratika za leto 1930 se do-biva povsod za ceno Din 5.—. Najcenej-ši ljudski koledar. 1384

ZA NAŠO DECO

Blagor na grobovih.

Za Janka in Metko je bil praznik Vseh svetnikov res žalosten dan, kajti izgubila sta bila v tistem letu po kratki boleznii očeta in kmalu nato še mater. Živela sta potem pri stari teti, ki ju je sicer preživljala, ker je bila edina sorodnica, ali zagrenila jima je vsak grizljaj z moledovanjem in s pikrimi opazkami.

Otroka sta hranila vse pare, katere sta do-bila za kako izredno opravilo od dobrih lju-di, teta ni bila nič kaj radodarna, in tako sta kupila šopek cvetlic in par svečic za skupni

grob svojih roditeljev. Teta se je ves čas ba-la, da bo morala tudi ona kaj prispevati in je kaj rada dovolila otrokoma iti na pokopa-lišče, ko je doznala, da ji sami ne bo treba nič dati.

Janko in Metka sta na grobu potrgala tra-vo, zrahljala zemljo in položila v sredo šopek cvetlic. Potem sta še razporedila svečke ter jih prižgala. Nato sta še iskreno molila za dušni blagor svojih preljubih staršev. Po končani molitvi sta si otroka ogledala še dru-ge grobove, okoli katerih je bilo zaposlenih mnogo ljudi in na katerih so že tudi brlele svetle lučke.

Blizu pokopališnega zidu je bil zapuščen grob s polomljenim križem, na katerem ni bilo več napisa. Vsi bližnji grobovi so bili le-po okinčani, samo na tega edinega se ni nih-če ozrl. Otroka sta skoro nehoti postala pred tem grobom in Metka je zdihnila: »Bog ve, kdo je tu notri, da nima nikogar, ki bi nanj mislil!« Tudi Janku so prišle take misli in rekel je sestrici: »Daj, vzemiva z našega gro-ba svečico in dajva jo sem. Ata in mama bo-sta gotovo vesela, če naju vidita.« Otroka sta storila tako in kmalu je brlela na zapušče-nem grobu svečica.

Otroka sta še molila kratko molitvico ob tem tujem grobu, ko sta pristopila lepo oble-čen gospod in grobar.

»Tukaj počiva Vaša mati, gospod,« je re-kel grobar, kazoč na zapuščen grob. »Niko-gar ni bilo, da bi bil kaj tu popravljen, in tako je vse precej v neredu.«

Gospod je postal pred grobom in je zdajci zapazil svečico. »Kdo je postavil to svečico sem?« je vprašal grobarja. Ta je pogledal na otroka in je menil: »Ne vem, ali zdi se mi, da sta jo prinesla ta dva tu!« Gospod se je obrnil do otrok in Janko mu je pojasnil, ka-ko in kaj. Gospod je otroka ginjen zahvalil, potem pa je dolgo časa nemo stal pred gro-bom svoje matere, ki mu je bila umrla, ko je on dolgo vrsto let živel v tujini. Otroka pa sta se brž vrnila h grobu svojih staršev.

Ko se je gospod hotel odpraviti s pokopa-lišča, je naletel zopet na otroka, ki sta še stala pri svojem grobu. Čital je napis na na-grobnem kamnu in je kmalu izvedel, kaj se jima je pripetilo in kako težko je njuno sa-danje življenje. Gospod je bil bogat, brez fa-milije, in je sklenil, da se bo pohrnil za otro-ka, ki sta ga bila s svojim plemenitim de-ja-njem tako nežno razveselila, ko je dospel v svojo domovino na materin grob.

Otrokoma se godi sedaj dobro, gospodova skrbna roka jima je olajšala pot v življenje.

Vineta.

(Pripovedka.)

V Vzhodnem morju leži ob ustju reke Od-re otok Usedom. Na njegovi severozahodni obali je često pri mirnem vremenu na dnu morja videti razvaline starega, velikega me-sta. Tam je bilo nekoč znamenito mesto Vi-neta, ki je zapadlo pred tisočimi leti strašni pogubi radi svojih velikih pregreh. Mesto je bilo večje od vsakega drugega mesta v Evropi ter so v njem prebivali razni narodi kakor Grki, Slovani, Sasi in še mnogi drugi. Vsak narod je imel svojo lastno vero; samo Sasi, ki so bili kristjani, niso smeli svoje pripadnosti h krščanski veri javno priznati, kajti samo poganske bogove so smeli javno častiti. Kljub svojemu malikovanju so živeli prebivalci Vi-nete v začetku pošteno in pravstveno dobro; kar se pa tiče njihove velike gostoljubnosti in vrljivosti napram tujcem, jim sploh ni bil izlahka kdo enak. Bavili so se z obsežno trgo-vino. V svojih prodajalnah so imeli najred-kejšje in najdragocenejše blago in mnoge ladi-je ter razni trgovci so prihajali tja iz vseh krajev sveta. Zato pa se je v mestu nakopi-čilo toliko bogastva, da je bilo težko vsega spraviti na varno. Radi tega bogastva so po-stali prebivalci bohotni in drzno prevzetni. Zadelo jih je pravična kazen božja: Nekega dne je viharo morje razdajalo pregrešno me-sto in morski valovi so ga pogoltnili.

SMESNICE.

1. **Enooki je kralj slepcev.** Ponesno prinese Mihec domov podobico, ki jo je dobil v znak pohvale od učitelja v šoli: »Glej, mamica! Po-hvalno podobico sem dobil od gospoda učitelja!«

Mati: »Ali res? Zakaj pa?«

Mihec: »Za prirodo-pis, mamica. Gospod učitelj je vprašal, koliko nog ima štoklja, pa sem rekel tri!«

Mati: »Ali, otrok moj, štoklja ima vendar samo dve nogi!«

Mihec: »Da, zdaj vem to tudi jaz, pa v šoli so vsi moji součenci rekli štiri in tako je bil moj odgovor dosti bolj pravilen.«

2. **Ve si pomagati.** Mati vsak večer opomni Miheca, naj si lepo zloži obleko, preden gre spat. Večkrat mu tudi pripoveduje povestico o Ivančku, ki je bil jako nereden in ki je do-bil za to tudi kazen. Nekoč pride mati na ve-čer k Mihevi postelji in vidi obleko razmeta-no po vsej sobi.

»Mihec!« zakliče strogo, »kdo je bil tisti, ki ni nikdar v redu zložil svoje obleke?«

Januš Golec:

Obsodba iz ust lastnega otroka.

V mirni župniji Gorje je oznanil mrtvaški zvonček smrt mlade gospodinje, matere šesterih negodno nepreskrbljenih otrok — Lešnikove Barbke. Nikdo v majhnem kraju ni znal za nje-no bolezen. Eni so pravili, da jo je poklical Gos-pod iznenada k sebi. Drugi so raznašali, da je šla v kaščo po koruzo. Pri izgrebanju zrnja iz skrinje v korbo jej je priletel po neprevidnosti težek pokrov po glavi in jo ubil na mestu. Tretji so namigovali na neznosno razmerje med rajno in možem. Mož je vse drugo, le gospodar in pravi zakonski mož ter oče ne! Prav vsak izkupi-ček za živino zapije z drugimi ženskami; doma pa ustvarja poštene ženi ter nežno skrbni materi neprestani veliki petek. Vse trpljenje je prenašala Barbka volino, ni tožila moža drugim, no

in — sedaj jej je pomogel najbrž surovina sam nasilnim potom mnogo prerano iz tega sveta.

Take in enake govorice so vznemirjale gor-sko faro, ko so položili Lešnico med jokom otro-čičev na mrtvaški oder in pripravljali pogreb.

Kako so cenili dobri Gorjani Barbkino živ-ljenjsko trnjevo pot in njeno nemo potrpežlj-ivost, so pokazali na dan pogreba. Posodili so jej pot v najobilnejšem številu in glasno ihteli z njeno pomilovanja vredno deco. Mož — Marko Lešnik je bulil ob odprtem grobu nemo v tla, kakor bi se sramoval solz lastnih otrok, sosedov in rahlosrčnih sofaranov. Niti rosa se mu ni pri-kazala iz oka, ko so spuščali krsto mlade žene v vedni objem majke zemlje!

Ko je odmolil g. župnik Očenaše ter vero in pokropil grob ter pokopališče, ga je potrepal ne-znanec po rami in mu nekaj pošepnil. Dušni pas-trir je spregovoril še par besed z grobokopom in prosil pogrebce, naj zapustijo takoj mirodvor.

Ljudje so se molče razhajali ... Zunaj po-kopališča je bilo vsakemu jasno, zakaj se niso smeli pomuditi dalje časa na kraju počitka svo-jah rajnih. Čakala je komisija s sodnikom in pi-sarijem, dvema zdravnikoma in dvema žandarje-

ZA DOLGE ZIMSKE VEČERE
KARL MAYEVI spisi
najbolj kratkočasni. Izšli do zdaj 3 zv.
po Din 13 v Črlovi tiskarni Maribor.

Mihec potegne odejo čez ušesa in reče:
»Adam!«

3. Vprašanje. Katehet: »Pomnite otroci, da ljubi Bog spremlja vsak vaš korak.«

Janezek: »Če grem po stopnicah v prvo nadstropje, ali hodi on z mano?«

Katehet: »Seveda!«

Janezek: »Kaj pa, če grem jaz po stopnicah gor, moja sestra pa po stopnicah dol, s kom gre ljubi Bog tedaj?«

PET REČI.

Kaj nam krajša čas?

Delo!

Kaj nam ga napravi za neznosno dolgega?

Brezdelje!

Kaj nas spravlja v dolgeve?

Čakanje in premišljevanje.

Kaj nam prinaša dobiček?

Kratko premišljevanje.

Kaj nam pripravlja čast?

Dobrohotnost in ljubezen.

REŠITEV UGANK.

1. Kolesa pri vozu. 2. Ponev. 3. Lonec na terjavci. 4. Metla. 5. Škaf za vodo. 6. Petelin. 7. Krava. 8. Jajce.

UGANKE.

1. Razmesti sledeče škatlice tako, da bodo dali posamezni zlogi znan Slomškov izrek:

ču	dno	dru	gim	je	je
ju	ka	ko	kor	nam	po
so	so	so	ta	vo	vra

2. Ko prišla sem na svet,
imela sem belo obleko =
a nihče me ni pogledal!

Dobila obleko zeleno sem =
a nihče me ni pogledal!

Oblekla sem se rdeče vsa =
a nihče me ni pogledal!

Ko pa obleka je črna bila =
se vsakdo ozrl je po meni.

Kdo sem?

3. V hišici je sobic pet,
v vsaki po en bratec.
Ne vrat, ne oken tukaj ni;
če hočeš not', je treba
vso hišico prej pojesti.

Kdo je to?

Srednje in malo posestvo s travniki, njivami, gozdom in občinsko pravico se proda. Matevž Zupančič, Hajdoše 25, Ptuj. 1366

Zupanstvo občine Teharje naznanja da se vrši dne 13. novembra t. l. ob 10. uri v občinski pisarni v Teharjah, dražba ribolova v potoku »Lužnica« v oddajo za dobo treh let.

Viničar s tremi delavci se sprejme, vprati v trgovini, Maribor, Grajski trg 2.

Kupim lep in suh hrastov les dimezija 3 in 5 cm. Cenjene ponudbe na naslov: Konrad Zelezinger, mizarstvo, Maribor, Linhartova ul. 4. 1386

1000 dinarjev

Vam plačam, ako Vaše bradavice, kurja ošesa, trdo kožo, izrastke, na odstranite zanesljivo v času 3 dni z Ria balzomom brez bolečin, brez nevarnosti, brez noža. Zdravniška priporočila: Dr. Cyrakus, B. Wien, piše: Sem zadovoljen z Ria, pošljite mi še 24 lončkov, jer jih bom uporabljal pri svojih pacientih. Cena z garancijskim pismom Din 9.— 3 lončki Din 18.—, 6 lončkov Din 32.—.

Dr. Nik. Remény, Rošice - Raschau, poštni predal 12/R 8, ČSM.

Mala oznanila

Upravištvo odgovarja na vsa vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din. 28. gov. UPRAVIŠTVO

RADIO MARIBOR

Aleksandrova cesta šte. 6
je VAŠE podjetje.

Najsolidnejša postrežba! Bogata zaloga! Cene nizke — ugodni plačilni pogoji. 1285

Po ceni in dobro se popravljajo ure, tudi zlate in srebrne reči in gramofoni pri Albert Eccarinus, urar, Maribor, Slomškov trg 5. 1372

Proda se glasovir in različno pohištvo radi selitve. Maček, Maribor, Slomškov trg 16. 1379

Sadna drevesa, fine, visoke vrste jabolke, marelice, hruške proda Linhartov dvor, Maribor, Tržaška cesta 47. 1361

Dobre obleke in čevlje itd. proda ali zamenja za drva. Maribor, Vrazova ul. 9/III. v. l. 8. 1363

Več enoletnih jabolčnih okulantov ima na prodaj I. Glušek, Ložnica, Št. IIj, p. Velenje. 1377

Vzamem dve dobri kravi v rejo. Janez Rajšp, posestnik v Grušovi, Sv. Marjeta ob Pesnici. 1380

Zahtevajte! Brezplačna pojasnila daje glede vseh vrst srečk, kakor: Obveznice za vojno škodo, tobačne, rdeči križ in državne razredne loterije; prodaja iste tudi na male mesečne obroke. Pridem tudi na dom. Pišite dopisnico. Za pismen odgovor je priložiti dve eno dinarski znamki. Zastopnik Jurij Vrulih, Maribor, Majstrova ulica 19. 1369

Zakonska družina se išče za upravljanje 25 glav mlade živine. Dr. Scherbaum, pisarna Maribor, Grajski trg. 1382

Oskrbnik (Schaffner) se išče. Dr. Scherbaum, pisarna Maribor, Grajski trg. 1383

Polovico posestva se proda. Rošpah 20, Pesnica. 1381

Prodaj posestvo. Ivan Vuzem v Zamušanib pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Cena 60.000 Din. 1378

Sprejme se mizarški vajenec, poštenih staršev. Brezdomci imajo prednost ako so pridni in lepega vedenja. Starost 16 let. Oskrba po dogovoru. Pismenim potom se je oglašiti do 1. decembra pri Ivanu Čepek, mizarstvo, Kostivnica 28, pošta Podplati. 1388

LJUDSKA SAMOPOMOČ v Mariboru

sprejme za slučaj smrti in doživlja vse zdrave osebe od 1. do 90. leta in izplača opravičenco od 1000 do največ 53.000 Din na podporah. Zahtevajte brezplačno pristopno izjavo. 1345

ma. Orožnika sta opomnila zadnje na odhod, le Lešnik je bil pridržan za zidovjem pokopališča.

Ginjenost in žalost Gorjanov sta se spremeni tako v radovednost. Kdo je ovadil zadevo Barbekine nenadne smrti sodišču, kaj bo ugotovila gospoda, kako bo z brezsrčnim Markom? Farna krčma je bila na mah polna moških, ki so naročali pijačo, da bi lažje dočakali zaključek komisije. Ženske in deca so počakale na hribskih ter grebenih in zrla na čudno početje na pokopališču. Barbekina teta Jerša je stala za zidom cerkve s parmesečno Lešnikovo Urško v naročju, ki je vekala od gladi — brez mame!

Nezagrebena krsto je spravljal pokopnik iz groba, odnesli so jo v mrtvašnico. Ko je bil mrlič pripravljen na mizi, voda pri rokah, sta se pripravila zdravnika na delo. Marko Lešnik je krožil urnih korakov med grobi. Eden od orožnikov je stražil z nasajenim bajonetom železna vrata na pokopališču.

Zdravnika sta opravila kmalu svoj posel. Sodnik je namignil poleg stoječemu orožniku in ta je privedel pred mrtvašnico mrko gledajočega Lešnika. Ko je stal tik praga je stopil predenj starejši zdravnik, držal nekaj okrvavljenega v

roki, pokazal na to in izrekel najhujšo obdolžitve: »Marko Lešnik, po odhodu k pogrebu smo si ogledali kraj smrti vaše žene. Res jo je lopni po glavi težki hrastov pokrov, a tedaj je že bila zadavljena. Poglejte goltanec rajne, hrustanec je zdrobljen vsled silnega pritiska. Na vratu je še poznati podplutbe, povzročene od zločinčeve roke! Vaša žena ni žrtev nesreče, ampak zločina!«

Marko se je stresel po celem telesu pri teh besedah. Ni pogledal v zdravnika. Hotel je povedati nekaj v opravičilo, a ni spravil glasne besede iz sebe...

Po sicer tihem, pa v nebo vpijočem prizoru je zapovedal sodnik: »Uklenite ga!«

Brez ugovora je umora lastne žene obdolženi prekrizal roke in jih izročil verigam pravice. Z vklenjenim so napravili zapisnik priznanja krivde strašne žaloigre.

Sodnik, zdravnik in zapisnikar so zavili iz pokopališča v krčmo, orožnika sta odgnala uklenjenega Lešnika.

Radovednosti Gorjanov je bilo na mah zadosteno, ko so videli morilca v verigah med žandarjema.

SOCIJALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-
trajvo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.—
v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.